

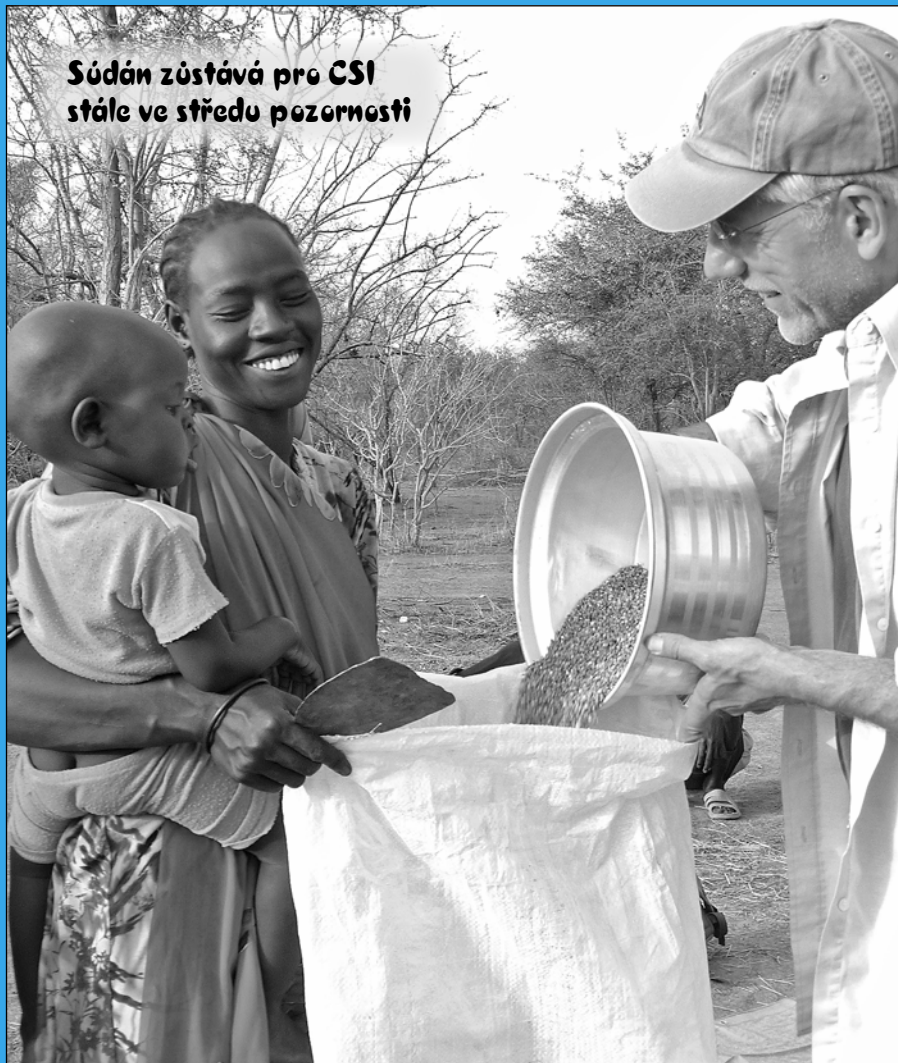

Christian Solidarity International

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 4 / 2010

**Súdán zůstává pro CSI
stále ve středu pozornosti**

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 19

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

www.csi-cr.cz

Slovo úvodem

Máme za sebou první polovinu roku 2010 a vy dostáváte do rukou už letošní čtvrté číslo našeho zpravodaje. Máme za sebou také všechny velké církevní svátky a teď je na nás, jak z nich budeme čerpat „během roku“. Takový pohled mně však není moc blízký – Bůh je s námi stále, ať je svátek nebo pátek. Na Českém rozhlasu 6 běžel pořad „Hovory o vztazích“. Jeho autorka cituje v rozhovoru pro KT zakladatele pozitivní psychologie Martina Seligmana: „Jde o to, pochopit, že etické chování se vyplácí. Jako jediné totiž vede ke skutečné vnitřní spokojenosti. Hodnoty nejsou záležitostí společenských konvencí příznačných pro místo a čas pozorovatelů, jak si dnes leckdo myslí. Ve skutečnosti – podle pečlivě provedených výzkumů – existuje šest ctností, které jsou a byly uznávány v každé významné náboženské a kulturní tradici. Jde o moudrost, odvahu, milosrdenství, spravedlnost, skromnost a duchovnost. Čím více se nám jako jednotlivcům, rodinám a všem dalším společenstvím daří tyto ctnosti ve všech jejich odstínech rozvíjet a uplatňovat, tím více prosperujeme...“ Jistě, národ potřebuje etickou výchovu, ale my bychom měli znát know-how a tak pevně věřit, že se Vám daří. Platí samozřejmě i opak!

Co jsme pro vás dali do kopy?

Začínáme krátkou zprávou o otci Janu Medovi. Letos na podzim už to bude 75 let, co odjel do Indie a pracuje tam! Tak na něj nezapomínejte, když jeho rtuťovitá osoba je najednou upoutána na lůžko. Následuje stručný přehled hlavních aktivit CSI za uplynulý rok, zpráva o útoku na studentské autobusy v Iráku a zatýkání křesťanů v Íránu.

Doufám, že hlavní pozornost upoutá zveřejněný program na Otevřený den našeho českého CSI, který bude letos 16. října bezprostředně navazovat na mezinárodní výroční konferenci celého CSI, která se bude poprvé konat v Praze. Snažili jsem se dát dohromady program, který vás upoutá a budete mít také možnost poznat naše spolupracovníky z celého světa. Předběžně slibil účast i otec biskup Václav Malý.

Velkou část tohoto Zpravodaje zabírají překlady pana inženýra Pavla Nohela. Jednak je to dokončení článku Aktuální stav boje za náboženskou svobodu a potom část z vystoupení prof. Marka Gabriela o islámu a islamizaci. Islamizace Evropy je téma, které stále více začíná zajímat evropskou veřejnost, a to i v zemích, jako je naše, kde je prozatím mohamedánů málo. Jsou však docela aktivní a zneužívají možností, které jim demokracie nabízí a propagují beztrestně „nejmírumilovnější“ náboženství na světě. Nesmíme je nenávidět, protože jsou jako my, boží děti, ale nelze s nimi souhlasit a neustále je vyzývat, aby působili na své souvěrce a vybízeli je alespoň k toleranci, kterou oni požívají zde.

Jak to vypadá ve světě se vám snažíme přiblížit v omezeném výběru v části K modlitbě a zamyšlení. I pro mne je těžké denně číst o utrpení našich bratří a krutosti islamistů, ale dnes už houfně i radikálních hinduistů a dokonce buddhistů. A tak se znovu a znovu vrací: „Když nenáviděli mě, budou nenávidět i vás“.

Finanční krize dopadá i do našich příjmů, ale hlavně naši pravidelní příznivci nás drží. Těm i všem dalším Pán Bůh zaplať! Pro nás zůstává stále podstatné upozorňování na porušování náboženské svobody ve světě a prosbám za modlitbu a oběti za naše pronásledované a vězněné bratry a sestry.

Váš František Kopečný

Indie – Manipur – otec Jan Med

Drazí přátelé,

píše 9. června otec Jose Palely v emailu z Indie: právě dnes navštívil otce Meda arcibiskup Dominic Lumon, arcibiskup v Imphalu (*hlavní město Manipuru, ve kterém žije otec Med*). Přítomný byl také otec Jose Chemparathy, rektor a farní kněz Don Bosco Imphal. Třetí na fotografii je školená ošetřovatelka z Maram setra Mary, která o otce Jana pečuje.

Domnívám se, že fotografie nepotřebuje vysvětlení. Otec Jan není schopen samostatného pohybu. Chvilí vydrží na vozíku, ale převážně je vázán na lůžko. Těší se ze svého relativně dobrého stavu, přiměřeného jeho věku a pourazovému stavu.

Pokračujeme v modlitbách za něho! Stále na vás myslí!

Návštěva u otce Jana

Myslím i já na vás všechny a modlím se za vás... srdečné pozdravy posílá také otec Samuel a všichni spolubratři.

Přeji vše dobré a modlím se, otec Jose Palely.

CSI pomáhá pronásledovaným

Následuje stručný přehled hlavních aktivit CS na pomoc pronásledovaným křesťanům, jak je uveden ve výroční zprávě CSI Curych. Je z něj jasně patrné rozšíření aktivit naší mateřské organizace.

Pákistán

Křesťané v Pákistánu žijí ve stínu zákona o rouhání: každý mohamedán má pravdu a kdykoliv může udat souseda. Pro toho to znamená přímé ohrožení života: Ve vesnici Korian měl svatbu jeden křesťanský pár, děti si z učebnice vyřezali listy a nadělali z nich konfety. Na druhý den zvednul jeden muslim cucek a objevil na něm verš z koránu. Okamžitě si to vysvětlil tak, že křesťané znesvětili korán. To stačilo jako příčina k napadení více než sta rodin jako zodpovědných za rouhání. Ozbrojení sochory a za pokřiku Allahu Akbar (Bůh je větší) napadl dav muslimů domy obývané křesťany. Zni-

čil je a zapálil trosky. Sedm křesťanů bylo upáleno zaživa. Byla napadena i sousední vesnice Gorja. 16. a 30. srpna přivezlo CSI materiální pomoc asi 150 rodinám. Každá dostala 20 kg mouky, 2 kg suchého mléka, 5l slunečnicového oleje, 3kg rýže, 2kg bobů a čaj. Další podobná akce následovala v listopadu, kdy k potravinám byly rozdělovány ještě přikrývky.

Súdán

V Jižním Súdánu je pět let po podepsání mírové dohody z ledna 2005 opět akutní nebezpečí války. Miliony zisků z těžby ropy nejdou lidem, ale zmizí u zkorumpovaných vládních úředníků a vojákům. Ti jsou mimořádně dobře vyzbrojeni jako nikdy dříve. Několik nově postavených cest je plných děr a výmolů. Nezbyývají peníze na vzdělání a zlepšení zdravotní péče. A vedení v Jubě zcela zapomnělo na svůj slib pomoci ztotočeným

CSI pomáhá v Súdánu vytrvale

krajanům drženým na severu Súdánu. CSI se podařilo při loňských šesti návštěvách Jižního Súdánu vykoupit 979 otroků. Mnozí z nich byli přinuceni přijmout islám. Mladí a ženy se musely nechat obřezat. Plni smutku opakují přeživší zprávy o podřezávání otroků. Celkem bylo rozděleno 3250

balení pro přežití a k tomu 50 tun prosa a 20 tun osiva. Miminům dodalo CSI 6 tun speciální dětské výživy. Doktor Luka Deng se svými spolupracovníky ošetřil na klinice ve Wanyok 16844 pacientů. V dalších dvou klinikách, které v Maper a Mayen Ulam CSI podporuje, bylo ošetřeno dalších 7000 pacientů.

Irák

V Iráku pokračují atentáty, vraždy a ničení majetku křesťanů trvale. Islám zde ukazuje naplno svou mírumilovnou tvář (nebo to jen v Brně?). Spolupracovníci CSI vycestovali donejohroženějších oblastí v Mosulu, Kirkuku a do Bagdádu. Při dvou podpůrných cestách rozdělávali potraviny a filtry na vodu hlavně na ninivské planině u Mosulu, kde našly útočiště tisíce křesťanů z ostatních oblastí.

A Súdán to potřebuje

V listopadu sem CSI dodalo 800 zimníků a další potraviny pro uprchlíky V prosinci organizovala CSI spolu s iráckou organizací pro lidská práva Hamorabi v hlavním městě Bagdádu dvoudenní konferenci. Mezi 140 účastníky konference byli církevní představitelé, politici ale také oběti, které přežily napadení. Z konference byl vyslán jasný požadavek na iráckou vládu, aby konečně začala účinně chránit křesťany a další menšiny. Konference byla velkým povzbuzením iráckých křesťanů.

Společné foto z předávání zimního oblečení

Stručný přehled dalších aktivit

Každý desátý křesťan na Zemi nemůže svobodně vyznávat svoji víru, protože je systematicky znevýhodňován a diskriminován. A to od úřadů a vlády, která by měla menšiny chránit! Pro mnohé je klamání, násilná konverze, vězení a mučení krutou skutečností. Většinou nemají žádné možnosti bojovat za svá práva. Ale s nevynucenou obětavostí nesou statečně svůj osud a jsou připraveni pro svou víru trpět. Zvláště je třeba připomenout statečnost dětí, které někdy těžko nesou počínání svých rodičů.

CSI se těchto lidí veřejně zastává. Slova Písma „Trpí-li jeden úd, trpí s ním údy všechny“ a podobenství o milosrdném samaritánovi jsou naším východiskem i povzbuzením. Naše solidarita je často jedinou možností, aby se o jejich situaci svět dověděl. O větší-

ně akcí jsme informovali v minulých zpravodajích, proto jen přehled:

- 1 Přítomnost na soudních zasedáních v Turecku při „zestátňování“ starobylého kláštera Mor Gabriel
- 2 Podpora demonstrace pákistánských křesťanů v Ženevě (po brutálním útoku v Pákistánu)
- 3 Protestní listky – bylo jich v loňském roce celkem 20
- 5 Informace v médiích – to se nám v Česku prozatím moc nedaří a to ani v Proglase a Noe
- 6 Přednášky pro veřejnost – celkem jich bylo 84, u nás 4
- 7 Konference v Iráku
- 9 Petice, 12188 podpisů sesbírali ve Švýcarsku pod petici na podporu iráckých křesťanů. U nás jste posílali petici na podporu koptských děvčat v Egyptě

KDO DÁVÁ, DOSTÁVÁ, MNOHEM VÍC PŘIJME...

SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

Indie – Manipur – otec Jan Med

Všechny tyto akce mohly být uskutečněny díky vašim darům a podpoře vašich modliteb – děkujeme za všechny pronásledované a vězněné bratry a sestry a jejich statečné děti!

Otevřený den CSI – 16. října 2010 - Program

10 hodin	Zahájení	Ing. Pavel Horák, viceprezident CSI ČR
10.05	Vstupní modlitba	CSI Curych
10.15	Představení CSI	CSI Curych
10.25	Představení členů mezinárodní rady CSI a CSI ČR	
	Ing. F. Kopečný + Libuše Hall	
10.55	Hudební vložka	
11.00	Evropa a náboženská svoboda (včetně otázek a odpovědí)	MUDr. Roman Joch
11.30	Agape – lehké občerstvení pro všechny přítomné	
13.15	Hudební vložka	
13.20	Lidská práva a otroctví v našich dnech - G. Wiebalk, Dr. John Eibner, CSI Curych (včetně otázek a odpovědí)	
14.20	Cesta Evropy k náboženské svobodě otec Petr Kolář, SJ (včetně otázek a odpovědí)	
15.20	Hudební vložka	
15.25	Závěrečná modlitba a závěr	Ing. F. Kopečný + Libuše Hall

Místo konání – Zveme vás do areálu kláštera v Emauzích, Praha, Nové Město Vyšehradská ulice (vychází z pravého horního rohu Karlova náměstí).

Přijďte, přijďte a pozvěte i své známé a přátele.

Irák – Atentát na studenty

2. května 2010 si islamisté vybili zlost a nenávisť, tentokrát proti křesťanským studentům. Každý den se musí dostat do školy v Mosulu a nazpět na ninivskou planinu ve zvláštním hlídaném autobusovém konvoji. Ten napadli teroristé na dálku zapálenými výbušninami a jejich střepiny prorazily okna i karoserie autobusů. Amatérské snímky natočené bezprostředně po útoku na autobusy ukazují mladíky zkrvavené proudy proklaté křesťanské krve. Je vidět, že někteří přišli o zrak a balancují podle okraje cesty. Bilance útoku: 170 zraněných, mnozí velmi vážně a jako zázrakem jen dva mrtví. Opravdu věříte, že Alláh se raduje?

Neustávající násilí

Není pochyb o tom, že šlo o připravený masakr. Proč chtěli atentátníci zabránit, aby mladí křesťané studovali v Mosulu dějiny, biologii nebo angličtinu a přispívali tak k rozvoji své vlasti? Proti čemu a kdo, jsou původci tohoto zločinu? Atentáty mají totiž smysl: Budování „Božího státu“ nesmí nic stát v cestě, jinak zaslouží vybombardovat! Vedle neustávajícího násilí a ohrožení života stojí křesťanské rodiny, které se utekly do jakéhos takého bezpečí prašné ninivské pláně před těžce řešitelným problémem: izolace, v sousedství nepřátelští Kurdové, korupce

مظاهرة استنكار وادانة العمل الاجرامي بحق طلبتنا الجامعين 3 ايار 2010م بغداد

Demonstrace v Iráku proti násilí a za ochranu menšin

Odesílatel: CSI ČR

10 Kč

Velvyslanectví Irácké republiky
To the Ambassador
Mongolská 607/3
160 00 Praha - Bubeněč

centrálních orgánů v Bagdádu, nedostatek škol a vůbec přístupu ke vzdělání. K tomu ještě zástupy nových běženců z nestabilního jihu země.

Bezpodmínečná solidarita

CSI vykazuje nyní opravdovou solidaritu s pronásledovanými. Naši lidé navštívili oběti napadení. I s našimi omezenými možnostmi pomáháme těm, co jsou zranění na těle i na duši. Přinášíme pomoc a útěchu. V tomto duchu budeme dále pokračovat, prokazovat další podporu a lásku, stát při nich a zastávat se jich. Trvale je nezbytné obracet pozornost k jejich obětem, utrpení a svědectví. Media mlčí nebo propagují akce nejumírněnějšího náboženství v Brně.

Jeden z autobusů po bombovém útoku

Ozvěte se posláním protestního listku!

His Excellency,

we are deeply grieved to hear of yet another terrorist attack on the Christian minority in your country. On May 2, 2010 school busses packed with students from villages in the Niniveh plain where bombed on approach to the city Mosul. At least two students died and 170 more suffered terrible injuries.

We urge your government to immediately and substantially improve security for minorities in Iraq, especially for the Christian part of your population that is in the danger of becoming decimated.

Yours Sincerely and respectfully,

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

Jsme hluboce zarmoucení z toho co se děje ve Vaší zemi. 2. května 2010 byly napadeny autobusy plné studentů z vesnic na ninivské pláni jedoucích na univerzitu do Mosulu. Nejméně dva studenti jsou mrtví a 170 většinou těžce zraněno.

Žádáme naléhavě Vaši vládu, aby zajistila trvalou a účinnou ochranu křesťanské minoritě, protože jí hrozí zdecimování ve vlastní zemi.

Írán – Křesťanští manželé zatčeni

Bezpečnostní síly islámské republiky uvěznilly křesťanské manžele. Otevřeně mluvili o své víře před muslimy. Podobně jako komunisté využívají i naši muslimové demokracie k propagaci "nejmírumilovnějšího" náboženství na světě. Jedni slibovali ráj na zemi, druzí blaho islámského práva šaría.

Od 28. února jsou Hamid Shafiee, ve-

Manželé Hamid a Reyhaneh

Žádejte propuštění Hamida a Reyhaneh!

doucí domácí církve a jeho žena Reyhaneh Aghajary ve vězení. Ve městě Isfahan vnikli policisté do jejich bytu. Nejdříve nasadili náramky paní Reyhaneh. Na její otázku o důvodu zatčení nedostala žádnou konkrétní odpověď, jen urážky. Mezi tím zabavovali bible, náboženskou literaturu, počítače, mobily CD a obrazy na stěnách. Aby měli alibi, použili ke zmizení stop pepřový sprej. Několik policistů zůstalo v bytě. Čekali na jejího manžela. Ten přišel domů asi za hodinu. Tak ho zatkli (pokud vám to připomíná počínání našich komunistů viz výše – nechtěli jste do ráje).

Před revolučním soudem

Když se jejich příbuzní ptali po osudu zatčených, bylo jim jen sděleno, že budou postaveni před revoluční soud. Až doposud jsou oba zavřeni v Dastgerd vězení v Isfahanu. O jejich dva syny se starají příbuzní.

CSI Czech Republic

17 Kč

His Excellency
Mohammad Javad Lariani
Bureau of intern. Affairs
Office of the Head of Judiciary
Pasteur St. Vali Asr. Ave.,
South of Serah-e-Jomhuri
Teheran 1316814737
Iran

Misionáři = zločinci

Před 15 léty konvertoval Hamid od islámu ke křesťanství. Po pěti letech začal oteřeně mluvit s muslimy o své nové víře. To je ovšem v Íránu přísně zakázáno. Po opětovném zvolení dřívějšího prezidenta Ahmadinežada v roce 2009 jsou křesťané, u kterých se předpokládá šíření evangelia, uzavíráni. Křesťanské rodiny, usazené v Írá-

nu po generace mohou svou víru projevovat jen v několika kostelích nebo doma mezi čtyřmi stěnami. Podělit se o ni s muslimy je přísně zakázáno.

Protesty proti zavírání křesťanů v Íránu bývají účinné. Režim se snaží udržet si dobrou pověst ve světě, aby dosáhl zmírnění sankcí uvalených na zemi kvůli pracím na výrobě atomové bomby. Proto občas přivroučí úředníci nad porušováním "klidu muslimů" oči.

Islám, islamizace

Z přednáškového turné pro vás přeložil Ing. Pavel Nohel některé z odpovědí

Prof. Mark A. Gabriela, kritika islámu a autora mnoha knih na téma islámu a jeho dalekosáhlých důsledků, který dále informoval o islámu, i o svých zkušenostech jakožto konvertity z muslimské víry ke křesťanství.

Následující témata mají upozornit na ohrožení, která vycházejí od islámu vůči západnímu světu.

Gabriel, který před lety studoval na elitní univerzitě Al-Azhar v Káhiře a později tam vyučoval jako profesor dějin islámu, je nyní znepokojen nejen nad aktuální situací lidí, kteří jako křesťané žijí v zemích s převládající muslimskou většinou, nýbrž také nad tím, jak křesťanské víře hrozí pomalý zánik pod plíživým vlivem Islámu v kdysi „křesťanské“ Evropě.

Dear Mr. Larijani,

we are shocked to hear about the arrest of the Christian married couple Hamid Shaflee and Reyhaneh Aghajary from Isfahan on February 28. According to credible human rights organizations, they face trial before a Revolutionary Court for merely exercising their right to religious liberty. Iran has ratified the "International Covenant on Civil and political Rights" of the UN, which is legally binding and guarantees religious liberty.

We therefore ask you to release This Christian couple and guarantee religious liberty.
Yours sincerely and respectfully,

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

Jsme šokováni ze zatčení a uvěznění křesťanských manželů z Isfahanu. Podle důvěryhodných organizací pro ochranu lidských práv bylo důvodem pro jejich odsouzení revolučním soudem jejich uplatňování práva na náboženskou svobodu. Írán totiž ratifikoval „Mezinárodní pakt o občanských a politických právech“ OSN, který náboženskou svobodu garantuje.

Žádáme Vás, propustit manžele na svobodu a zaručovat náboženskou svobodu.

„Hlad a bída“ egyptských křesťanů?

„Situace v Egyptě je nyní velmi nešťastná. Poslední zprávy z Egypta jsem dostal před deseti dny: V důsledku prasečí chřipky nařídila egyptská vláda, aby všechen vepřový dobytek v Egyptě byl poražen. Prase je v islámu nečistým zvířetem. Proto v této oblasti nebude pracovat ani jediný muslim, ať muž nebo žena. Více než jeden milion křesťanů v Egyptě žije z chovu vepřového dobytka.

Když vláda nechala všechna prasata na těchto farmách vybit, vystala přirozeně otázka, jak tito křesťané přežijí? Jak budou moci uživit své děti? Kdyby se bývalo jednalo o slintavku a kulhavku u ovcí nebo o nemoc šilených krav, tak nevěřím, že by egyptská vláda mohla zdůvodnit nařízení vybit všechna tato zvířata, protože v těchto podnikatelských oblastech pracují muslimové“, říká profesor.

Dále si stěžuje, že křesťané v egyptské společnosti žijí jako občané druhé kategorie. „to se týká především politiky, vzdělání a neexistence sociální spravedlnosti“, upřesňuje.

Na otázku moderátora, **Dr. Resche**, jak mnoho křesťanů v současné době v Egyptě žije, odhaduje počet křesťanského obyvatelstva v zemi na asi 8 milionů z celkového počtu asi 82 milionů obyvatel.

Žádná kariéra ve vlastní zemi

Následující otázka se týká profesních možností pro křesťany v zemi: „Dřívější generální sekretář Spojených národů Boutros Ghali (Boutros znamená přece Petr) byl koptským křesťanem. Je pro křesťana vůbec možné, udělat kariéru jako Boutros Ghali?“

„Stěží existuje šance studovat v Egyptě, protože místa jsou přidělována muslimským studentům. Proto většina studentů opouští svou vlast a svá studia absolvuje v jiných zemích, jako např. v Evropě, Austrálii, USA nebo v Kanadě“ říká Gabriel. Dále sděluje, že radikální muslimové se nezastaví ani před tím, zavraždit kromě křesťanů i muslimské členy vlády a politiky. Už 1300 let trpí křes-

ťanské obyvatelstvo pronásledováním tohoto druhu.

Následující otázka Dr. Resche směřuje na paní Ingrid Seigis z CSI: „CSI je přece i v dalších zemích velmi aktivní a má mnoho zkušeností, zvláště v Súdánu. Snad byste nám mohla sdělit něco z vašich zkušeností i z jiných zemí“.

Ingrid Seigis se soustřeďuje na Súdán a odvlékání křesťanů do otroctví, ale stejně tak i práci CSI v terénu v Iráku. Obzvláště potravinové balíčky jsou podle jejího vyjádření velmi důležité; také dokumentování a předávání informací o případech pronásledování různými vládami, aby se zviditelnilo utrpení iráckých křesťanů. „Jsem velmi šťastná, že Evropská unie nyní alespoň souhlasila, aby ze země bylo propuštěno 10 000 křesťanů a přijato do EU“, říká pí. Seigis. Doplňuje profesora Gabriela a říká, že příčinu pronásledování vidí v narůstající islamizaci a radikalizaci obyvatelstva také v sousedních zemích, jako např. v Afganistánu nebo Pákistánu. Odkazuje přitom na 80. a 90. léta, kdy ještě mezi muslimy a křesťany existovalo více či méně mírové soužití, jako např. v Sýrii.

Dokládá případ **Hectora Aleema**, zástupce UNO pro lidská práva v Pákistánu, který sice byl zproštěn obvinění z rouhání, ale přesto se nedostal na svobodu, protože jinak by mohl být zabit rozvášněným davem. „Také jeho rodina se musí nadále skrývat, neexistuje možnost, aby jejich děti chodily do školy nebo do práce“, pokračuje Seigis. „V Pákistánu sice ústava zaručuje všechna práva pro menšiny, mají tam dokonce i ministra pro menšiny, ale menšiny jsou pronásledovány a svých práv se jen těžko mohou domáhat.“

Působení Koránu

Pro profesora Gabriela se do islámského náboženství nebo islámské kultury nehodí pojem radikalismus. Aby tento pojem vysvětlil, uvádí, že v německém jazykovém vyjadřování jsou muslimové, kteří přísně dodržují zásadu „náboženství je tvé tělo a krev“

a jako dobří muslimové se plně oddávají svému náboženství, označování jako radikální, protože krok za krokem následují příkladu svého proroka a nauku Alláhovu. Pro tyto lidi prý také není problém podstoupit sebevraždu, protože než dosáhnou tohoto stupně, uzavírají s Alláhem smlouvu. Tato smlouva je napsána v jedné kapitole Koránu a je zaměřena na to, aby prokazovali absolutní poslušnost.

Mark A. Gabriel se již ve svých 5 letech učil poznávat a žít Korán. Již ve 12 letech uměl zpaměti jeho obsah. Nyní je již 16 let křesťanem. „Stále ještě nejsem schopen dostat Korán z hlavy“, říká. „Je takové přísloví: Co se naučíš nazpaměť v mládí, je jako když to do kamene vytesáš. A co se učíš nazpaměť v pozdních letech, je jako když to píšeš na vodu: „Může být nějaká lepší smlouva, než že věříš ve mne a v mého proroka Mohameda?“ Dále z Koránu cituje, co je muslimům slíbeno, až budou v ráji: řeky vína, řeky mléka a řeky medu.

K tomu vypravuje malou příhodu o jednom nemuslimském arabském básníkovi, který své nejlepší verše napsal pod vlivem alkoholu. *Když v Arábii jednoho dne zase procházel v podroušeném stavu po ulici a začal tančit, zavolala na něj kterási muslimka jeho jménem: „Milosrdenství Alláhovo ať ti pomůže a otevře ti oči a srdce, abys mohl vidět, jak dobrý a krásný je islám. Abys přestal pít alkohol a stal se muslimem. Potom tě Alláh v ráji odmění řekou vína a alkoholu!“ Podíval se na ni a smál se. Vy byste ráda, abych přestal pít, protože vám to řekl Mohamed? Matičko, jeden jediný ptáček v hrsti je mi milější, než deset takových na stromě. Vy se těšte na těch deset, co jsou na stromech, a já se budu radovat z toho jednoho ve své dlani.“*

Cena za křesťanskou víru

Jestliže se mluví o radikálních muslimech, jsou to vlastně opravdově věřící přívrženci islámu. Když Mark A. Gabriel vyučuje v Americe, vždy svým studentům říká: „Jestliže potkáte dobrého muslima, znamená to,

že vidíte zlého člověka. Ale když potkáte špatného muslima, je to dobrý člověk. Tomu můžete důvěřovat. Před takovým člověkem nemusíte mít vůbec strach.“

„Křesťané jsou radikálními muslimy pronásledováni všude na celém světě. A tito křesťané platí cenu za to, že se nezřikají své víry a nekonvertují k islámu. Tito křesťané podle Koránu jsou nečistí lidé. Jsou to rouhači, jsou nevěřící. To jsou lidé, kteří říkají, že Bůh se skládá ze tří Bohů. Jsou to lidé, kteří nenávidí muslimy a chtějí je obrátit, aby přestoupili ke křesťanství. Tuto nauku najdete v Koránu“ říká profesor Gabriel. Dále potvrzuje, že Korán je plný veršů, které vypoovídají, jak Alláh nenávidí křesťany, jak Alláh muslimům radí, aby neměli křesťany za své přátele a neměli s nimi nic společného. „To je důvod, proč jsou křesťané v muslimském světě pronásledováni“, pokračuje Gabriel.

Otázku moderátora, zda charitativní činnost v těchto zemích působí u některých muslimů změnu postoje ke křesťanství, aby se tak stali přemýšlivějšími, zodpovídá paní Seigis kladně. „Tyto zkušenosti jsme v Súdánu mohli získávat neustále“, říká. „Najdou se muslimové, kteří tento radikální způsob, aby křesťané byli bráni do otroctví, neschvalovali, a kterým tato těžká humanitární situace byla zřejmá. Proto spolu s námi vytvořili síť, abychom otroky vypátrali a zase je přivedli zpět do jižní části Súdánu, opatřili vyhladovělým výživu, a ti se potom zase mohli vrátit ke svým rodinám.“

Jsem velmi vděčná těmto muslimským organizacím pro lidská práva, které se musí v Káhiře skrývat pod krycí adresou, které nám pomáhaly odhalit tento nepříznivý stav, takže jsme opravdu mohli dokázat velkou práci.“

Euro-islám jako prostředek k cíli?

K tématu Euro-islám dokládá profesor Gabriel, že islamistické společnosti, které žijí v Americe, se pokoušejí islám amerikanizovat. Islám má být představován a prožíván takovým způsobem, aby si jej Američa-

né mohli oblíbit. To by byl, jak říká Gabriel, nejatraktivnější způsob, jakým by měl být islám praktikován i v Evropě. A Evropané, kteří tento typ islámu poznají, by si dříve nebo později tento způsob islámu oblíbili. Přesto pochybuje, zda by taková forma islámu byla žádoucí. Islám předpisuje určitá pravidla pro muslimy v nemuslimských zemích. A tito muslimové musí tato pravidla dodržovat.

Když uvážíte rozdíl mezi „Domem války“ a „Domem míru“, nejsou tyto pojmy vytvořeny lidmi, kteří zde žijí. „Dům míru“ znamená zemi, kde žijí muslimové a nechávají se vést islámským zákonem. Ale jsou také země, kde žádný islámský zákon neexistuje a kde také není islámská vláda. Tyto země se nazývají „Dům války“. Podle učení Mohameda, zakladatele islámu, musí tím pádem Evropa pro muslimy být tímto „Domem války“.

Zdůvodnění vidí prof. Gabriel v tom, že evropské vlády přece nejsou vlády muslimské. Všichni členové vlády v Německu nebo v dalších evropských zemích jsou z islámského pohledu nevěřícími. Islám se rozhodně obrací proti tomu, aby ne-muslimové vykonávali autoritu nad muslimy. Mohamed v Haditech zcela zřetelně říká, že muslimové musí stát nad ne-muslimy. „Členové německé vlády jsou nevěřící, nejsou to muslimové“, vysvětluje Mark A. Gabriel. „Muslimové v Německu představují menšinu. Takto muslimové nemají žádnou moc, aby v Německu změnili způsob života. A Mohamed říká, že když žijí za těchto okolností, nacházejí se muslimové v „Domě války“, protože tato společnost v každé jednotlivé minutě vyhláší válku proti islámskému zákonu a proti islámskému způsobu života.

V Německu jsou dovoleny hazardní hry, alkohol, pornografie a nevěra. Tím tato německá společnost vyhláší islámu válku. Proto Mohamed tento druh společnosti nazývá „Domem války“.

Už jen otázka času?

Na dalším drobném příběhu objasňuje Mark Gabriel, jakým způsobem se muslim

dívá na záměry Euro-islámu. „Minulý měsíc jsem letěl z Říma do Frankfurtu posledním večerním letadlem Lufthansy. Vedle mne seděl turecký obchodník, který žije poblíž Frankfurtu. Pozdravil jsem ho a podíval se na něho. On okamžitě věděl, že pocházím ze středního Východu, ale nepoznal ze které země. Automaticky mne hned považoval za muslima. Nechal jsem ho v jeho mínění a nedával jsem nic najevo. Jen jsem mu řekl, že jsem Egyptan a žiji v Americe. Zeptal se mě, „jste v Itálii na návštěvě, nebo jste zde obchodně?“ Řekl jsem, „jsem profesor, a v Itálii jsem měl přednášku. Rád bych se dověděl něco o muslimských společenstvích v Německu. Kolik lidí vás tu v současné době je?“ Odpověděl: „Je nás tu v Německu mezi čtyřmi a pěti miliony.“ – „Jak vypadá život v Německu?“ – „Cítíme se trochu izolovaní, Němci se od nás odtahují, neuznávají nás. To nám dělá starosti, máme s tím těžkosti. Musíme s tím začít něco dělat, možná se zítra ten obraz už změní“. Zeptal jsem se. „Co tím myslíte?“ Řekl, „je to jen otázka času a Německo bude patřit k nám“. Zeptal jsem se: „mohl byste mi to prosím blíže vysvětlit? Co tím myslíte? Jak k vám může Německo jednoho dne patřit, když vás jsou jen čtyři nebo pět milionů muslimů? Němců je přes 70 milionů.“ „To je jednoduché“, řekl. Požádal jsem, aby mi to vysvětlil. „Němci přestávají mít děti. Místo toho se tolik starají o své psy a kočky. A my se staráme o to, abychom vychovali děti. Je to tedy opravdu jen otázka času.“

Profesor Gabriel tímto příběhem ukázal, jak snadno je infiltrace do (původně) křesťanské země možná razantním přírůstkem dětí z muslimských rodin a přistěhovalectvím. Z toho vyplývá, že je nevyhnutelně potřebné, aby Evropané změnili svůj způsob myšlení. Euro-islám je podle profesora Gabriela jen prostředek k tomu, aby islám mohl dobýt Evropu, protože evropské hodnoty jsou s islámem absolutně v rozporu. „Potřebujeme víc informací o islámu!“, říká.

Nová záplava mešit v Evropě

Za znepokojivý považuje Mark Gabriel enormní nárůst počtu mešit v Evropě. Podle jeho úsudku představuje mešita něco zcela jiného, než co je kostel. Odůvodňuje to také tím, že islám je něco zcela jiného než křesťanství.

„Křesťanství je velmi duchovní způsob, jak žít. Křesťanství mluví o tom, jak lze každého jednotlivého člověka přivést ke spojení s Bohem Otcem a Jeho Synem, Ježíšem

Kristem. A tuto víru žijeme ve vztahu s Bohem Otcem. A proto přicházejí křesťané do kostela, aby se tam setkávali.“ To, že jen v Itálii je 400 mešit, které patří muslimským bratrstvům, jej přivádí do vážné nálady, protože tito muslimové patří k těm nejradikálnějším.

Na závěr vybízí naléhavě všechny, aby se vydali spolu na cestu, procitli a začali jednat, než bude pozdě!

Aktuální stav boje za náboženskou svobodu.

Dokončení ze Zpravodaje 0310

Věříme v důstojnost člověka, kterou Bůh každému dal při jeho stvoření a která též obsahuje otázku mezi člověkem a Bohem, do které při hlásání nemůžeme mluvit, ale jejíž řešení člověk bohužel nemůže převzít ani za své děti, totiž v posledku sám žít s Bohem v míru nebo ne. Světová organizace říká, že svoboda nemá nic společného s pravdou, ona má co dělat s ochotou ve veřejném politickém světě žít v míru s ostatními a zápas o srdce člověka vést slovem, rozhovorem, diskuzí, a ne pomocí politických prostředků, násilí a nátlaku. Když se těmito měřítky díváme na celosvětovou situaci, potom zjistíme, že situace svobody náboženství se stále stejně v zásadě soustřeďuje na dvě oblasti: na komunistické země, a na islamistické země nebo islamistická hnutí. Dvanáct ze zemí spadajících do nejhorší kategorie, kde svoboda náboženství prakticky vůbec není, jsou islamistické, osm zemí je komunistických. To bylo před dvaceti lety zcela jinak. Kongres pořádaný nedávno, u příležitosti 20. výročí pádu Berlínské zdi, se přirozeně zabýval tématem, proč k této změně došlo, ale komunismem se už tak příliš nezabýváme, protože mnoho těchto zemí, napadá mi teď hlavně Kuba, je pro nás již výběhovými modely. Lidé, kteří tam nyní trpí, těm to nic nepomůže, ale svým způsobem pro většinu

zemí, snad s výjimkou Číny, se komunismus již hroutí, ani Castrův komunismus zřejmě nepřežije, i když i Severní Koreji jsme si to také mysli, ovšem synové a vnuci zakladatelů tak musí žít.

Ale zbývající oblast se koncentruje, až chce, či nechce, bohužel na největší světová náboženství, která existují, na křesťanství a islám. Jak to vlastně přijde, že křesťanské země mají na jedné straně největší podíl ze všech náboženství a největší podíl lidí, kteří žijí v náboženské svobodě. Islámský svět je na tom přesně obráceně: zcela málo muslimů žije jako muslimové v Německu a v zemích, kde mají plnou náboženskou svobodu. Zcela málo z nich je kvůli víře skutečně pronásledováno, absolutní masa žije v jakémsi prostoru mezi. Co tím myslím? Lidé v Saudské Arábii nemají žádnou náboženskou svobodu, to zpozorují, kdyby chtěli své náboženství změnit. Protože náhodou mají předepsané náboženství, tak mnoho z nich to ani příliš nepozoruje. Když ale muslim se pouze rozhodne, podle právnické školy z Filipín, svoji modlitbu posunout o dvě hodiny později, dostane se do vězení, stejně jako katolík z Filipín, který přijde k hinduistům pracovat, a najdou v jeho albu, což se nedávno stalo, foto, jak se modlí u kříže. V Saudské Arábii nemá nikdo náboženskou svobodu, jen muslimů se to netýká, protože náhodou jsou muslimové.

Pozadí toho je vývoj demokracie. Samuel Hantington ve své velmi napadané knize *Boj o kulturu* stanovil nezpochybnovanou tezi „Čtyři demokratizační vlny“ a ukázal, že v první řadě zemí, které se staly demokratickými, jsou prakticky všechno protestantské země, ve druhé řadě jsou protestantské a katolické země, ve třetím sledu se k tomu přidaly buddhistické země a jako čtvrté se připojily téměř všechny zbývající země s výjimkou islámských, kde není žádná svoboda. Těšíme se takové svobodě, protože žijeme v demokraciích, my křesťané, a tyto demokracie vznikly téměř ve všech křesťanských zemích. A to je v islámu právě opačně. Mezi zeměmi, ve kterých není téměř žádná demokracie, více než 80 % tvoří muslimské země, to ale nemá nic do činění bezprostředně s náboženstvím. Tam není žádná svoboda a tím ani pro náboženství a tím také ani pro křesťany. Aby mi nebylo špatně rozuměno, že latině říkám, že všechno muslimské je špatné a všechno křesťanské je nádherné, musím poznamenat, jak už jsem zmiňoval, že uprostřed, v jakémsi středním poli, jsou některé země ortodoxnější v křesťanské orientaci, ale také křesťanské země, které neznají plné otevření. A ještě znovu uvádím, že Mali a Senegal jsou dvě islámské země s náboženskou svobodou jako u nás, což není marné uvést jako pracovní rámec, aby islámské země též usilovaly o náboženskou svobodu.

Vidíme dvojí zcela velký vývoj. Křesťanství prodělalo za posledních sto let enormní vývoj směrem k nenásilnosti a pryč od zaujímání politického vlivu. Vezměme si katolickou církev, jejíž vývoj zcela jednoznačně jde tímto směrem, což vedlo k plnému uznání náboženské svobody v roce 1962, a což vedlo k tomu, že především papež se skutečně zcela zřekl vyvíjení politického vlivu. Že právě v latinské Americe bylo tolik protestujících lidí v katolických státech, což vedlo k tomu, že v žádné zemi není už katolicismus státním náboženstvím a papež se nesnažil vytvořit nijaký tlak, aby lidi držel v katolické církvi. Papež si sice stěžoval, že lidé z církve odcházejí, ale smířlivým způ-

sobem vzal na sebe vinu za to a uznal, že metody v historii Jižní Ameriky nebyly vždy příznivé, a zaujal nový postoj, což je obdivuhodné. Tehdy všechny země zaznamenaly ztrátu většinového náboženství, což mělo souvislost se sociálním vývojem.

Tedy tento vývoj považujeme za rozhodující v boji za náboženskou svobodu. Křesťanství, můžeme říct, zaujímá pacifistický postoj, zdůrazňuje stále více oddělení mezi státem a církví. Naproti tomu u islámu pozorujeme vývoj zcela protichůdným směrem. Na jedné straně narůstá potenciál moci a násilí, i když připouštíme, že jde jen o část muslimů, ale jejich počet přibývá. A na druhé straně oddělení církve, tedy mešity od státu, zde vůbec nepřipadá v úvahu.

Ještě dramatictější bude pohled, když sledujeme, kdo vlastně celosvětově vyvolává toto běsnění, promiňte, že používám toto slovo. Jsou to tzv. fundamentalisté. Když porovnáme fundamentalisty v křesťanství a v islámu, potom vidíme, abych použil přirovnání, že se zde dva vlaky ženou na jedné koleji proti sobě. To má velmi mnoho do činění se svobodou náboženství. Fundamentalisté v křesťanském prostředí, - já osobně tento pojem odmítám, a ve své knize *O Fundamentalizmu* zdůvodňuji, že podle nábožensko-sociologické definice právě fundamentalismus je směr, který násilím prosazuje svůj nárok na pravdu, protože ale média tento pojem používají, musím jej zde momentálně akceptovat. -Tedy ti fundamentalisté říkají, právě my se od roku 1840 zasazujeme o svobodu náboženství. Právě ti nejhůře nálepkovaní, nejkonzervativnější v křesťanství jsou pro nenásilí, mírumilovnou misii, pro odluku církve od státu. Nepotřebujeme stát, abychom hlásali evangelium v Německu, nebo kdekoliv na světě, nebo jinak víme, že násilné hlásání je škodlivé. V Islámu je právě opačný vývoj, jsou to právě fundamentalistická hnutí, která chtějí znovu dosadit islám, vyvolat násilné napětí, jaké vedlo k upálení Jana Husa a chtějí vyvíjet stále větší tlak i na mírumilovné muslimy. To je velká výzva pro svobodu náboženství

v momentě, kdy tyto dva odlišné vývoje jsou tak protichůdné. Ty vysvětlují, proč v původně křesťanském světě, stále zesiluje úsilí o svobodu náboženství, a my můžeme působit i sebevědomě, protože jsme nenásilní.

Proč ale ohrožení povstalecky nabírá na síle, když fundamentalistické hnutí uvnitř islámu stále více celý islám drží nebo žene do kouta, víru šířit nikoliv obsahem, nikoliv

přesvědčením, ale tím, že jiným lidem hrozí, nebo od nich vyžaduje, že v jedné zemi může žít jen jedno náboženství. Budoucnost křesťanské víry nezávisí na těchto politických otázkách. Nezvítězíme vojskem ani mocí. Ale musíme si přesto být vědomi, že je to tato otázka, která toto téma bude udržovat stále živé, a která vyžaduje celé naše nasazení i celého křesťanstva.

K zamyšlení a modlitbě

Bangladéš

Centrum s názvem „Dům nového světa“ založili jezuité v Dháce. Reagují tak na výzvu biskupů i vlastní arcidiecéze, kteří si přejí, aby katolíci pomáhali duchovnímu růstu a rozvoji národa. Centrum je šestipatrová budova; bude sloužit konzultacím pro kandidáty zasvěceného života. Dhácký arcibiskup řekl při otevření Centra: „Centrum bude kázat spiritualitu a idealismus svatého Ignáce. Bude sponzorovat konference a exercicie pro kněze a řeholníky v Pákistánu i v zahraničí. Myslím, že pomůže, aby Církev dále rostla ve spiritualitě.“ George Pattery, provinciál kalkatské provincie, při této příležitosti řekl: „Doufám, že povzbudíme duchovní povolání mezi mladými katolíky této oblasti“.

Zdroj: Fides

Thajsko

Thajská biskupská konference, Sdružení řeholních představených a několik katolických laických organizací podepsali prohlášení, kde se říká: „My katolíci jsme součástí thajské společnosti a nemůžeme v dnešní konfliktní situaci zůstat lhostejní. Všichni jsme děti Boží. Musíme respektovat hodnotu života a lidské důstojnosti. Jediným prostředkem k řešení krize jsou principy lásky, soucitu a odpuštění.“ Žádají ukončení násilí a krveprolévání. Církevní organizace i věřící poskytují pomoc vnitřním uprchlíkům,

kteří museli odejít z některých částí hlavního města kvůli bojům mezi demonstranty a policií. Na 23. května byl plánován modlitební průvod, který chce vyzvat všechny lidi dobré vůle, aby pracovali na usmíření národa.

Maroko

Marocké orgány nedávno vykazaly ze země dalších 26 zahraničních křesťanů. Počet věřících deportovaných v posledních měsících se tak zvýšil přibližně na 105. V březnu muselo zemi opustit více než 40 zahraničních křesťanů – údajně kvůli muslimským stoupencům tvrdé linie, kteří naléhali na královskou rodinu, aby projevila „solidarititu s islámem“. Podle marockých zákonů nemohou být cizinci žijící v zemi déle než 10 let deportováni, pokud nejsou obviněni ze spáchání trestného činu, navíc se proti výzvě k opuštění země mohou do 48 hodin odvolat. Křesťané vykázání v posledních měsících však obdrželi oznámení jen několik hodin před termínem a byli nedobrovolně eskortováni na letiště. Možnost odvolání dostali jen nemnozí z nich. Marocké orgány zdůvodňovaly deportace obviněními z „proselytismu“.

Deportovaní cizinci museli v Maroku nechat své rodiny, přátele a známé. Mnozí z nich byli pro svou rodinu hlavním zdrojem příjmů. Jeden z nich komentoval situaci slovy: „Je to skutečně zdrcující, neboť jsme investovali několik let svých životů do vztahů s lidmi v okolí, práce a charitativní oblasti...“

Je to jako úmrtí v rodině – být nedobrovolně vykázán ze země, aniž bych se mohl rozloučit, prostě jen tak.“

Objevily se rovněž zprávy o nejméně dvou marockých křesťanech, kteří byli v uplynulých dnech zmláceni. Jiné věřící policisté denně předvádějí na policejní stanici, kde jsou podrobováni psychicky náročným výslechům týkajícím se aktivit zahraničních i místních křesťanů.

(Zdroj: Compass Direct)

Vyprošujte deportovaným věřícím vedení a sílu. Modlete se, aby Bůh zaopatřil jejich blízké. Modlete se také za to, aby mnozí Kristovi následovníci v Maroku pokračovali v jeho díle (Matouš 9,36–38).

Pákistán

Pákistánský křesťan Zafar Masih i se svou rodinou uprchl z převážně muslimského města Nai Abadi Tatlay Aali v provincii Paňdžáb poté, co 12. května obvinil místního muslima ze zmlácení a znásilnění své dvanáctileté dcery. Dcera uvedla, že ji osmaadvacetiletý podnikatel Alí napadl po cestě do jeho domu, kde pracovala jako pomocnice v domácnosti. Zafar se okamžitě vypravil podat žalobu na policejní stanici, nicméně vrchní komisař mu odmítl vyhovět a vyvíjel na něj nátlak, aby žalobu stáhl. Vlivný místní politik společně s největším majitelem pozemků v oblasti, Imtiyazem Kharralem, mu od té doby vyhrožovali, že ho zmrazí nebo zabijí. Zafar však navzdory silnému tlaku žalobu stáhnout odmítl. Inspektor popřel, že by se dopustil pomýlení a prohlásil, že odmítl žalobu přijmout ve snaze chránit čest znásilněné dívky. Místo toho doporučil, aby se zúčastněné strany pokusily vyřešit spor na veřejném shromáždění. Na setkání uspořádaném na Imtiyazově farmě 13. května však křesťanům nebylo dovoleno ani promluvit. Zafarovi bylo jednostranně oznámeno, že musí obvinění ze znásilnění stáhnout, jinak bude vyhnán z osady, společně se všemi místními křesťanskými rodinami.

Většinu křesťanů v této části Pákistánu tvoří stavební dělníci, popeláři a sluhové v domácnostech pracující za denní mzdu. „Moje nejstarší dcera pracovala jako služebná, měsíčně si vydělala 500 rupií (přibližně 120 korun),“ uvedl Zafar. „Dokonce i psi si tady v Pákistánu žijí lépe než křesťané.“

(Zdroj: Compass Direct)

Vyprošujte Zafarově dceři uzdravení a život naplněný Božím milosrdenstvím. Proste Boha, aby ji v tomto období zachovával a zaopatřoval celou rodinu. Modlete se, aby uprostřed utrpení zůstávala pevná ve víře (1. Petrův 5,8–10). Modlete se za rovnost a spravedlnost pro křesťany v Pákistánu.

Pákistánský pastor Mubarak Masih z města Samundri byl surově napaden skupinou dvanácti po zuby ozbrojených muslimů poté, co jeho třináctiletý synovec Šáid Masih odmítl ve škole předčítat verše z Koránu. Muslimové mlátili pastora Mubaraka do hlavy holemi a tyčemi, navíc postřelili pastorova bratra a jeho matce zlomili levou ruku. Šáidův učitel, Zufair Gujhar, je údajně zastáncem tvrdé islámské linie a zcela běžně naléhá na své křesťanské studenty, aby přijali islám a nutí je předčítat z Koránu a dalších islámských knih. Pastor Mubarak k tomu poznamenal: „V misiijní práci budeme pokračovat za každou cenu, nikdo nás nemůže zastavit.“

3. června muslimové v Sahiwalu napadli Mumtaze Masiha, pastora společenství Full Gospel Church (Církev plného evangelia) a jeho těhotnou manželku Noreen, které obvinili z šíření evangelia. Skupina útočníků čítala celkem čtrnáct muslimů. Mumtazovi poranili nohu, Noreen ruce a břicho. Napaden byl také pastorův mladší bratr, když se vypravil sehnat lékařskou pomoc. Věřící si stěžovali na policii, nicméně podle poslední zprávy nebyly proti útočníkům podniknuty žádné kroky. (Zdroj: International Christian Concern)

Modlete se za uzdravení všech, kdo byli

při útocích zranění. Modlete se, aby demonstrovali Boží lásku vytrvalým milováním a modlitbami za své pronásledovatele (Matouš 5,43–48). Modlete se, aby se křesťané v Pákistánu nenechali přemáhat strachem, ale směle žili z víry v Ježíše.

Muslimové v distriktu Khanewal v provincii Paňdžáb nedávno nařídili 250 pákistánským rodinám opustit své domovy, poté co se věřící důrazně ohradili vůči sexuálně motivovaným útokům muslimů na křesťanské dívky a ženy. Většina křesťanek ve vesnici slouží v muslimských rodinách, kde jsou často zneužívány. „Muslimští vesničané nám doručili výzvu k opuštění vesnice bezprostředně poté, co křesťanské ženy a dívky důrazně vyjádřily své rozhořčení ze skutečnosti, že je muslimové denně sexuálně napadají a nutí ke smilstvu,“ vysvětlil situaci místní křesťanský politik. Muslimové podle něj již v minulosti křesťanským ženám a dívkám vyhrožovali, že je vyženou z vesnice, pokud budou jejich sexuální návrhy odmítat. Křesťané se údajně bojí požádat o pomoc policii kvůli obavám, že by mohli být nepravdivě obviněni z rouhání. (Zdroj: Compass Direct)

Modlete se, by Bůh tyto vyhnané křesťany zaopatřoval. Modlete se za uzdravení žen a dívek, se kterými je zacházeno takto bezcitným způsobem. Modlete se také za všechny, kdo pronásledují křesťany kvůli jejich víře, aby činili pokání a přijali Ježíše jako svého Pána a Spasitele.

Írán

V iránských vězeních se nachází 470 vězňů svědomí: z toho 39 žen a 28 mužů je odsouzeno k smrti. 120 vězňů jsou Kurdové, 101 je politických aktivistů, 59 studentů, 49 novinářů nebo blogerů, 43 příslušníků náboženských menšin. Beze stop zmizelo 134 lidí. Asia News

22. května byly Maryam Rustampoor a Marzieh Amirizadeh – iránské věřící uvěz-

něné v březnu 2009 za své křesťanské aktivity – zproštěny veškerých obvinění. Marzieh nadšeně děkovala všem, kdo se za ně modlili. „Jsme nesmírně vděčné každému, kdo se za nás modlil. Nepochybují o tom, že Bůh vyslyšel modlitby svého lidu.“ Obě ženy v den svého propuštění okamžitě emigrovaly v reakci na varování iránských soudců, že jakékoli další křesťanské aktivity pro ně budou mít vážné následky. Podle dostupných zpráv již v bezpečí dorazily do jiné země. „Doufáme, že se časem budeme sdílet o tom, čím nám Pán umožnil projít, abychom zviditelnily potřeby a příležitosti iránské církve,“ prohlásila Maryam. „Nicméně v tuto chvíli se chceme nějakou dobu modlit a hledat Pána, abychom poznaly jeho vůli.“

Křesťanští manželé zadržení v únoru 2010 během razie ve svém domě v Isfahánu byli propuštěni po složení vysoké kauce. Reyhaneh se ocitla na svobodě 16. května, její manžel Hamid o tři dny později. Znovu se shledali se svými dospívajícími syny a údajně se nacházejí v dobrém zdravotním stavu. Obávají se však, že jejich propuštění je pouze dočasné – čeká je soudní přelíčení. Proto pošlete protestní lístky! Zdroje: Elam Ministries, Farsi Christian News Network)

Vzdejte Pánu chválu za zrušení obvinění Maryam a Marzieh! Modlete se, aby obě křesťanky i nadále svými životy zvěstovaly Boží dílo. Poděkujte Pánu rovněž za propuštění Reyhaneh a Hamida a jejich shledání s rodinou. Modlete se také za zrušení jejich obvinění. Modlete se, aby vytrvalá víra těchto iránských věřících povzbudila další křesťany žijící v této zemi sužované pronásledováním.

**JDE O TO POCHOPIT,
ŽE ETICKÉ CHOVÁNÍ
SE VYPLÁCÍ**

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v dubnu a květnu:

Sestry Řádu Navštívení P. Marie, Daniela Nováková, Mgr. Petra Macíčková, Marie Rundová, Marie Harsová, Radovan Schindler, Jana Šandrejová, Josef Fojtík, Marcela Křížová, Roman Duba, Anna Brožová, Jiří David, Ing. Josef Loub, Jan Szczurko, Josef Hurbiš, Ing. Vladimír Fajmon, Marie Zouharová, Mgr. Miroslav Adlt, Zdenka Boráková, Arcibiskupství Pražské, Tomáš Ulrich, Jana Reinchenbachová, Ivan Klabal, Petr Dolák, Markéta Zelinková, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, P. Jan Kubát, František Pavlásek, Jan Blahuta, Ludmila Běhanová, Ladislav větríček, Elena Cášková, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Martin Janoušek, Monika Zechovská, Jan Paleček, Jan Malý, Veronika Nováková, Josef Večeřa, Magdalena Knorková, Jan Benda, Hana Borková, Tomáš Bayer, Ing. Pavel Chalupník, Jana Světlá, Mgr. Zdeněk Dubský, Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Eva Zilová, Noela Frolková, Josef Hurbiš, MUDr. Jiřina Křížková, Vladimír Benák, Olga Michalová, Ing. Daniel Žingor, Dr. Ludmila Martinková, Markéta Salvetová, Daniela Nováková, David Prentis, Mgr. Petra Macíčková, Alena Frajtová, Roman Duba, Jana Šandrejová, Josef Fojtík, Jaroslava Pupová, Božena Petrásková, Zdenka Boráková, P. Josef Šich, Mgr. Miroslav Adlt, Ivan Klabal, Arcibiskupství Pražské, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Chalupská, Ing. Arch. Stanislav Žalud, Mgr. Josef Vlček, Dana Smyčková, Markéta Zelinková, Jaroslav Kašpařík, Jan Blahuta, Ludmila Sarofinová, Elena Cášková, Alena Frajtová, Monika Zechovská, Petr Procházka, Magdalena Knorková, Ludmila Běhanová, Martin Janoušek, MUDr. D. Krejčířová, Jan Malý, Tomáš Bayer, Marie Marešová, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Veronika Nováková, Ivo Křížka, Anna Pozděňová, RKfarnost?, Felicitas Stránská, MUDr. Marie Rádlová, Jiří Ryznar, Jan Benda, Hana Borková, MUDr. Baboráková-Švehláková, Marie Krechlerová, Ing. Vladimír Fajmon, Zdeněk Dubský, Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Jana Světlá, Severin Jelínek, Marie Kozová, Markéta Salvetová, Vladimír Benák, Bedřich Jeřábek, Ing. Daniel Žingor, Anna Srbová, Pavel Černuška, Tomáš Lehký, Alena Frajtová, Ondřej Fajmon.

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Pincovi, Ludmila Vokatá, Marija Chuveschuk, Jaroslava Holá, Olga Petru, Josef Jíra, Terezie Patková, Ing. Jiří Šenkýř, Jiří Ondruš, Jacqueline Lasanová, Růžena Bodláková, Ing. Cyril Martinek, Josef Stoklásek, Jarmila ČERMÁKOVÁ, Růžena Horáčková, Věra Bednaříková, Zdenka Peřinová, F.+K. Poláškoví, Vlastimil Krutílek, E.+V. Měchurovi, Ladislav Zapletal, Krista Valná, Anna Gebauerová, Václav Kytl, Martin Hanousek, Marie Vágnerová, Anna Klímková, Miroslava Stryjová, Eduard Tomeček, Hana Samková, Jana marková, Severovi, Jaroslava Prokopová, Jitka Lišková, Bohumila Ministrová, Vladimír Ryznar, Miroslav pořízek, Anna Fialová, Marie

Páralová, Marie Polcrová, Miloslava herynková, Smrčkoví, Marta Čechová, RKfarnost Bohdalov, Jiřina Horáková, Cecilie Mičulková, Lenka Kuřátková, Ludmila Holubová, Anna Zajícová, Marie Šimíčková, Alois Sekanina, Růžena Mičková, Jiřina Pospíšilová, Marie Vašinová, František Matoušek, Marie Židková, Marie Hamerníková, Pavel Kábrt, Vojtěch Hana, Jiří Bublan, Milada Busková, Luděk Vondrák, Marie Šuláková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Dagmar Jandorová, Jiří Buchta, Anděla Kolářová, Jiří Ondruš, Salesiáni Praha, Alena Frajtová, Jaromír Savko, Jaromír Skotnica, Jan Krumpholtz, Danuše Dreiseitlová, Karel Palata, Marta Vojáčková, Karel Zakopal, Blanka Řičánková, Jarmila Pavelcová, Marie Cabejšková, František mejšlik, Alena Kavanová, Jaroslava Kašicová, Františka Šteřelová, Marie Plíná, Marie Konečná, Hedvika Hobzová, Ludmila Gajdošíková, Marie Průchová, Růžena Kopečná, Hana Soběslavová, Marie Balková, Stanislav Schneider, Jiří Jirout, Bořivoj Ptáček, Ing. Adolf Rázek, Jana Janatová, Josef Bílek, Marie Mahdalová, Kamil Kuliha, Františka Evanžinová, Redemptoristé Frýdek-Místek, Jan Tomek, Eliška Gotthardová, Eliška Šichová, Dušan Kubec, Růžena Horáčková, Josef Stoklásek, Ing. Jiří Bublan, Anna Klímková, Richard Szentivanyi, Ing. Ludmila Michálková, Stanislav Schindler, Hedvika Dolníčková, Anna Zbranková, Jaroslava Mikulášková, Salesiáni Praha, RKfarnost Louhovice, Marie Páralová, Ing. František Vyskočil, Dr. Alois Beránek, Josef Iačko, Bojanovských, Agnesa Vlaszková, Jana Hamingerová, Jaroslav Januška, Farní charita?, Marie Pokorná, Marie Skotnicová, Václav Čihal, Jarmila Pruská, Anna Šubrtová, Josef Wimmer, Bohumila Ministrová, Hana Kadeřábková, Václav Schneider, Josef Bílek, Jana Pavličková, Jiřina Horáková, Stanislav Vaněk, Marie Russpaggari, Marie Vrbová, Anna Pichová, František Čápek, Ludmila Výšková, Jitka Lišková, Smrčkoví, Cecilie Mičulková, Ing. Maria klapcová, Jiřina Pospíšilová, Jaroslava Podestátová, RKfarnost Doubravka, Jan Václavík, František Dubrava, Marta Hessová, Jana Krajičková, Marie Knotková, Josef Bublan, Růžena Mičková, Bohumila Pavlíková, Jiřina Zemanová, Václava Gregorková, Hana Soběslavová, Marie Puldová, Mgr. Marcela Uhrová, Jolana Žiklová, Božena Jašková, Františka Chutná, Helena Zasadilová, Emilie Štikarová, Karel Skříčka, Luděk Vondrák, Anna Tomková, Marie Komínková, Přemysl Vaněk, Jana Rybářová, Marie Balková, Ludmila Hošková, Marie Polcrová, RKfarnost Bohdalov, Alice Kšířová, Věra Frydrychová, Jiřina Kopečná, Stanislava Šebová, Josef Pecen, Marie Křivková, Rozálie Horáčková, Henrieta Procházková, Jiří Ondruš, Ema Trunčíková, Jarmila Zizlerová, Hana Baumruková, Růžena Fujáková, Jindřiška Dreslerová, František Bruna, Naďa Dubnová, Marie Mácová, Marie Jelínková, Josefa Faicová, Vladimír Hanzelka, Marie Hamerníková, František Cimpl, Josef Bílek, Františka Halová, Františka Iokertová, Vlasta hradská, Anna Petřinová, Růžena Horáčková, Cecilie Hovadliková, Pharm. Dr. Marie Ondráčková, Eva Kolářová, Vladimír Polcar, Martin Šnajdar, Josef Zálešák, František Hlouch, Marie Ostřanská, Ludmila Vokatá, Jiřina Horáková, Anděla Jargusová, Krista Valná, Marie Luliáková.

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárči anonymní

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438
777 966 180 Vodafone
605 413 050 T-Mobile
e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá
Ing. František Kopečný.

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.